

Հըրկայնաբազուկ իշխանին) խորհուրդը չառ-
նուէր , որն որ Ծմիֆլիկ կըսպասուէր : Այնչե-
ասոր գալը՝ հաճի Ուուրատը Նուխայի երկի-
քը զիկուէր էր : Հոն կամ վախնալով որ Ար-
զութեանց իշխանը չհամուծայինի անոր Տողիու-
տան երթալուն և կամ ուրիշ պարագայներու
պատճառաւ (գայլի ձագը մարդոց ձեռք ալ-
մեծնաց , վերջապէս գայլ կըլլայ) հաճի Ուու-
րատը միտքը դրաւ որ փախչի :

Ուստի տպրիլի 22 ին երեկոյէն առաջ լեռ-
նակողմը պողոտելու գնաց չորս ընկերներով և
քանի մը պահապան զօրքով։ Յանկարծ առա-
ջէն գացող պահապանը ատրճանակով սպան-
նելով (և նոյն ժամանակին ծառաներէն մէ-
կըն ալ ուրիշ պահապան մը մեռցընելով) սկը-
սաւ փախչիլ։ Բայց յառաջուց զգուշութե-
միջոցներ պատրաստուած ըլլալով՝ Կուխայի
վիճակին կառավարիչ երկրորդ գնդապետ Կոր-
զանովը բոլոր այն կողմը գտնուած զօրքը ոորք-
հանեց, որոնք քանի մը ժամէն ետքը հաճի
Առւրատին հասնելով՝ (ինչքան ալ յուստահա-
տութեամբ զինքը պաշտպանելու աշխատե-
ցաւ) սպաննեցին զայն երկու ծառայներուն
հետ։ Վաստամբին մարմնոյն մէջ 12 գնդակ
(գուրշուն) մոտեր էր։ Իւր երրորդ ծառան
և հետո փախչող Վարեցը հետեւալ օրը
ովք ձեռք ինկան։

ԱԶԳԱՅԻՆ ԿՐՈՒՇ

Ո՞ւր յարդու թղթակիցը յունիսի 20 ին
կամուկէն կը գըշէ :

“ Երեկ սրբոց Ծարգմանչաց տօնախմբութեան օրը բլլուզի՝ հանդիսաւոր պատարագ եղաւ . օրուն լումնեալցն ետքը՝ արժանապատիւ տէր կարտապետ վարդապետը (որն որ առւրբ Եւու առզեմէն եկաւ ու փոխանորդութեան պաշտօնիւ այսօր կաստանգնուագօխս կերթաց) քանանեները , գափիրները , Անօրոպեան վարժարանին բոլոր աշակերտները և բարձրածիւ ժաղվուրդ շքեղ թափօրիւ և գոփիրներուն երգերովլը լիշեալ վարժարանիը գային : Հոն սրբոց Ծարգմանչաց տօնին յառկացեալ ընտիր շարականը ներդաշնակուոր ձայներով երդուեցաւ , և առւրբ աւետարանն ալ կարգացուելցն ետքը՝ շնորհափայլ վարդապետը կարծ բայց ազգու քանի մը խօսք խօսեցաւ , լիշեցընելով որ նոյն օրուան տօնը մեծ է Հայոց ազգին համար , վասն զի՞նչպէս որ սուրբ Աւատարիչ հայրերնիս հայ ազգը քրիստոնէութեամբ լուսաւորեց , անանկ ալ սուրբ Ասհակ և սուրբ Անօրոպատարատեցան ազգերնիս գիտութեամբ լուսաւորելու , և թէ Օմիւռնացիք ազէկ խորհըրդ ով սուրբ Ծարգմանիները իրենց գալրատան պաշտօնն ընտառ են : Յետոյ ազգերնիս օրհնելով և բարի խրախուսանիօք յորդորելով վերջացուց խօսքը : Անկէ ետքը աշակերտներէն մէկը սրբոց Ծարգմանչաց վաս գրուած երդ մը կարգաց բարձր ձայնիւ :

Հայկուրտնեութեան առաջին գասու աշա-
կերաներէն թուաբանութեան և վայելչագ-
րութեան գասատու Պ. Ամբատ Ասեփան
Ասրդսեանը աշխարհիկ լեզուաւ ընտիր ճառ
մը խօսեցաւ, որով այն օրուան ամենայն հա-
յոց սրբին անհոգմեմատ ուրախութիւն յայտ-
նելէն եարը, իմացուց նախ որ ազգասիրու-
թեամբ և առաքինութեամբ միայն կրնանք
նախնեաց շաւիղներուն մէջ մանել։ Յայտնի
ապացուցներով նկարագրեց հասարակութեան
առջել մեր հարց ազգասիրութիւնը, և ա-
նով ըստծ վեեմ գործքերին, և յաս տալով
քաշուերեց հանդիսականները որ ազգասի-
րութեան հոգւով հայոց ազգը պիտի կարե-
նայ իւր առաջին առաւմնական պայծառու-
թիւնները ձեռք բերել։ Երկրորդ համազիւ-
մասներով ցուցուց որ առաքինութիւնն է
ազգասիրութեան հիմը և ծնողքը, և առանց
առաքինութեան ազգասիրութիւն չըլլար։
թէ ոչ կամ ճշմարիս չէ և կամ էթ ՚ի վերին
երեսս կեղծաւորեալ է, որով փառասէր մար-
դիկ կը ջանան պատիւ ստանալ։ Պալլեց առա-
քինութիւնն որուն մէջ կրնայ միայն մարդա-

իր ցանկալի երջանկութիւնը գտնել և ոչ թէ
անիրաւ հարստութեան և զքօսանաց մէջ : Ա
“ Ու՞ արժանապատիւ Կարապետ վարդա-
պետին և թէ՞ Պ. Սարգսեանին խօսքերը մեծ
ազգեցութիւն ըրբին հանգիսականաց սրտե-
րուն վրայ , որոնք երկուքին ալ շնորհակալու-
թիւննին յայտնեցին միաբան ծափահարու-
թեամբ : ”

Յայտնի է բարեսէր հասարակութեան որ
սրբաց ծալքմանչաց տօնախմբութեան օրը
Խղմիրի Անսրսպեան վարժարանի աշակերտաց
տարեկան հանդիսաւոր քննութեանը կըլլայ ՚ի
ներկայութեան յիշեալ քաղաքի աղդայինց,
բայց այս անգամ տեղեացն առաջնորդը Տ.
Պօղոս սրբազն Արքեպիսկոպոսը Պերղամայի
և ՚Նընլսխի եկեղեցիները օծելու գացած ըն
լալով՝ ներկայ չգտնուելուն համար, հարցա
քըննութեան հանդէսը ետ ձգուեր է, մա-
նաւանդ որ սրբազն առաջնորդը Խղմիրէն
երթալէն առաջ ինդքեր է որ իրեն դաւնա-
լուն սպասէն :

— Պէտքիւք տէրէ Եկեղեցւոյ սէնեակինէ,
թէ՞ն մէկուն մէջ 5 կամ 6 աշակերտք հասա-
րակ կարգալ և գրել կը սովորին տէր Պար-
բիէլէն, որ տէղւոյն քահանայն է :

— Պօյաձի գիւղյանուն երից մանկանց չեն-
եալ եկեղեցւոյն կից պղտիկ սէնեակ մը յատ-
կացեալ է, ուր որ տառը կամ տասններկու ե-
րիտասարդք կը հաւաքին և հասարակ ընթեր-
ցանութեան կը պարապին :

— Ըստ մելքի Հիսուսի Արքուն հւայ Աստվածա-
տայկուսին անուամբ հնացէն Եկեղեցւոյն մօս
եզած վարժարանին մէջ յիսուն ու հինգ կամ
վարժուն աշակեաբը կամ, որոնք նարեկ, գոր-

— Դանտիլիք որբոց Առաքելոց եկեղեց՝
այն կից գպրատան մէջ 13 աշակերտոք և 4
աշակերտուհիք կան։ Առաջիններէն երկուքը՝
քերականութիւն կը կարդան և մնացի աշխե-
րը հասարակ ընթերցանութեան և գիր սով-
րելու կը ողբապին։ Դասատուն աեղւոյն
քահանայն է։

— Ծառի գալքույի սրբոյն՝ Նիկողայոսի զըպ-
րատան մէջ հարիւր եօթը աշակերտք կան
սրբնք հասարակ կարդալ և գրել կը սովորին
և եկեղեցական երաժշտութեան կը հետեւ-
ին :

— Այսեան Վցաւնին , ըստ բաւականի երկար
խօսեցաւ վենետիկի Միոիթարեան Միաբա-
նութեան և առ հասարակ բոլոր Վրբացւոց
գէմնոր տպուած Խտալերէն գրքին վրացօք :

ըլլալուն վրայ, սրուն թէ անունը և թէ պարունակածը մեր համացեղ պատրական եղագաց վերաբերեալ ըլլալով՝ պարս համարեցինք Եցեան Վզաւնեաց էջերուն մէջ յիշեալ գիրը արհամարելու, գրողները պարսաւելու, և ցաւալի հետեանքը անկողմնադրահութիւնը պատմելու։ Այս պարտաւորութիւնը կատարելու ժամանակնիս, իբր հաւատարիմ պաշտօնեայք հարձրագոյն գրան, միշտ նպատակնիս ան եղաւ որ խոտիւթեան հետքը ջնջենք, և բամբասուած կողման սիրտը հանդարտեցը նենք, յուսագրելով որ բարեխնամ կառավարութիւնը արդարաց է արդարութեամբ պիտի քննէ և դատէ այս խնդիրը. և ուրախ եմք որ վերջապէս այս օրինաւոր իշխանութեան յանձնուածաւ անոր վճիռը, ինչպէս որ յառաջուց կը ցանկացինք և արդէն ծանուցինք նախլնթաց թերթով։

Յիշեալ գրքին հեղինակները իրենց գաւանակիցները շերտափիկոս, հերձուածող և մոլորական ցուցըննելու համար՝ շատ ամբաս, տանութիւններ յնելիքն զտո՞չացաց հետ տես-

սութիւն ընելին, անոնց սուրբ Եցեղեցին,
մտնելին և ՚ի հոգեւորս հովորդակիլինին
գլաւուոր առարկայ կընեն, և աս առիթով
՚ի հարկէ յիշեալ ածականները մեր ուզա-
փառ ազգին ալ կընծայեն:

Ծայց սրբվետե Հառմայ հօգեւորա
կանները յառաջուցմէ աս սկզբունքը ունե-
նալը՝ իննե տասներորդ լրասաւորեալ գա-
րուս մեջը անգամ փոխած չեն և յաւիտեանս
փոխելիք ալ չունին, սրբվետե աս առաջին
անգամը չէ սր ինքզինքնուն կը ներեն Հառմ-
այ իշխանութենէն գուրս եղած գաւանու-
թիւններուն գէմ գրելը և խօսիլը, և սրբվ-
էտեան անոնց լսելովը մեր ուղղափառ ապր-
ու երբեք Հերետիկոս, հերձուածող և մոլ-
լական կը լայ, մենք, կարծեմք բաւականա-
պէս ուղիղ գատողութեամբ, անարժան հա-
մարեցինք վրանիս զուր տեղը բեռ առնելը և
կրօնական կախւ բանալը : Ուստի անարդեալ
գիրքը միայն Կը բացւոց վերաբերեալ բռնե-
ցինք յարգոց հասարակութեան առջելը : Եւ
ասանեկ ընելովիս աշխատեցանք որ մեր ապր-

Ո՞ւնեք աս նպատակաւ աշխատելու վրայ է ինք,
երբցը հայերէն լրտերի մը յօստերս 20 երորդ-
թերթին մէջ յօդուած մը կարգացինք, որ յիշ-
եալ գիրը այնպէս կը ձեացընէ թէ մի մի-
այն աղքերն ու դէմ դառն լըրախօսութիւններ և վար-
և անիւշ լըրախօսութիւններ ընկելու մասք գրու-
ած ըլլայ:

Որովհեան տա մասօք գրաւած չէ գերը
սրավիշեան յիշեալ յօդուածը (թէպէտ բա-
րի հայաստակաւ ըլլալըւն չեմք երիբայիր) կըր-
նար հայաստանեաց հարազատ սրդէքն ալ հե-
ղինակներուն գէմ գրգռելով՝ Աբբացւոյ և
Դօլեցւոյ մէջ եղած խռովութիւնը ընդ հա-
նուր աղդին ալ հազարդել, հարկ համարե-
ցինք որ Կոյեան Վաւնի պաշտօնական շաբա-
թագրիս նախընթաց թերթին մէջ քանի մըր
խօսքելով յարդ ը ընթերցողներուն սիրող այս
մասին հանդարտեցընեմք, և կրկնեցինք ինչ-
պէս ալ կը կրկնեմք որ ՈՒիթլաքտոն որբոյն Պա-
լարու կ Անեփի ըստւած գիրքը թէ անուած
ըլ և թէ պարունակութեամելը պատգական
հայոց Աբբացիր ըստւած մասին գէմ է մի-
այն, թէպէտ (ինչպէս որ վերը ըսկնք) հեղի-
նակներուն սովորական քանի մը ածականներ
մէզ ալ շնորհել կուզեն, որոնք մէր աղդին
վրայ ամեննեին ալլէ եցուի մը շունին: Յիշեալ
լրագիրը մէր զգուշութիւնը հասկընալ շու-
զելով, 22 երորդ թերթին մէջ երեկ յօդու-
ած մը կը հաստարակէ, որով մէր գրածին
քանի մը կոտրները Ելիասի լով: վախելով (և ո-
սով միտքն ալ այլայլելով) իբր մեղմէ օրինա-
կած յարգու ընթերցողներուն կը հազարդէ:

կ հարկէ մեր գրածը ծուռ օրինակողը
ծուռ միտքով ալ կարդացած պիտի ըլլայ , և
ծուռ միտքով կարդացողը ծուռ ալ կը հա-
կընայ , և աս ալ կամ բարկութեան և կամ
այլ կրից հետեանկըն է :

Եւրեոր մենք գրեցինք թէ գըքին հեղինակները մեր պատական համացեղ եղացրին. ըստ հայոց ազգեն հեռացընել կ'ուզեն, կարծեմք թէ բաւական հասկըցուցինք որ մեր ազգին ալ անուղղակի դպշած են. ինչու որ մէկը ուրիշէ մը հեռացընել հարկաւ ան ուրիշ սեցընելով կ'ըլսա:

Տաղայ գրաւթիւննիս չփոխելու համար՝
գտրձեալ կըսեմք թէ այն գիրքը մեր ազգի

